

Wolter van der Kamp is geboren op 5 maart 1913 in Kampen. Hij was de zoon van Koenraad van der Kamp en Antonia Prins. Zijn vader was architect. Ze waren thuis met 7 kinderen.

Wolter was in 1933 welpenleider bij Scouting de Steuren in Kampen. Hij was toen ook voortrekker en instructeur en schreef in die rol een komisch toneelstuk voor de padvinderij. De Steuren werd ook de Kamper Zeeverkenners genoemd. Op 3 november 1912 wordt in de krant de groep voor het eerst genoemd en in 1920 krijgen ze de koninklijke goedkeuring. Zijn broertje Aalt Anton (1915) was in 1938 en 1939 stamcorrespondent van de Deltastam van deze groep.

Hij was betrokken bij het 35 jarig jubileum in 1933 van Gymnastiekvereniging T.O.N.I.D.O. (Tot Ons Nut Is Deze Oppericht). Het is een vereniging van oud-leerlingen van middelbare scholen, veelal afkomstig uit de 'betere maatschappelijke klassen'. Hij schrijft het TONIDO lied en een revue over de eerste 35 jaar.

Wolter is in de crisistijd antimilitaristisch én werkloos onderwijzer en neigt daarom naar het socialisme. Na twee jaar verkering en twee jaar verloving met Derkje (Dicky) van Dijk (1915-2014) wilde hij trouwen, maar omdat hij werkloos is lukt dat niet. Hij schrijft daarom in 1939 een smeekbede aan koningin Wilhelmina over de werkloosheid van zijn generatie. Onverwacht ontvangt hij een antwoord van een kamerheer. Hare Majesteit heeft 'met innige deelneming kennis genomen' van zijn brief, en hij is uitgenodigd voor een bezoek aan de kamerheer. Het resultaat is een aanstelling als ambtenaar bij het Departement van Koloniën. Het stel trouwt en verhuist naar Den Haag en in 1940 werd hun eerste zoon Koen geboren. Ze kregen 8 kinderen. Na de Duitse inval is er geen werk meer bij het departement en hij krijgt een aanstelling als ambtenaar bij het arbeidsbureau in Zwolle. Het jonge gezin verhuist weer naar Kampen. Tijdens de oorlog houdt hij een dagboek bij.

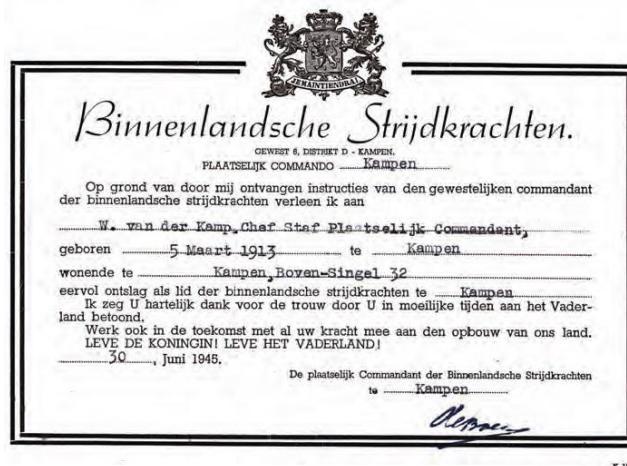
Hij raakt betrokken bij het verzet in Kampen en in 1943 wordt hij commandant van de plaatselijke afdeling van de Landelijke Organisatie voor hulp aan Onderduikers. Tijdens de oorlog was één van zijn schuilnamen Adriaan van Boven. Dit gebruikt hij als pseudoniem om na de oorlog in 1946 zijn dagboek uit te geven onder de titel *Jan Jansen in bezet gebied, oorlogsdagboek van een ambtenaar*.

Indien iemand als net ware nog eens den geheelen wereldoorlog wil her-beleven, dan kan hij terecht bij het **Jan Jansen in bezet gebied**, oorlogsdagboek van een ambtenaar, door **Adriaan van Boven**. (J. Kok, Kampen). Het is levendig geschreven, maar beslaat niet minder dan 460 bladzijden. Het is een dagboek van een vroom-christelijk, harts-tochtelijk vaderlander. Allerlei herinneringen komen bij het lezen weer **boven** (Teure Amalia, vielgeliefdes Weib). De schrijver veroorlooft zich nu en dan een uitstapje, b.v., om Slotemaker de Bruine een veeg uit de pan te geven naar aanleiding van de onderwijzersalarissen of om een polemieck te voeren met Pieter 't Hoen, over Christendom en humanisme. Hij verwerkt natuurlijk ook allerlei geruchten, waarvan er sommige later onjuist bleken, b.v. aangaande de wijze van sterven van dominee v. d. Bosch en prof. Titus Brandsma.

Hij is medewerker van het illegale blad *Strijdend Nederland*. Op 31 januari 1944 worden als gevolg van verraad twintig medewerkers van het blad gevangengezet. Wolter ontsnapt omdat de Sicherheitsdienst (SD) de verkeerde Van der Kamp arresteert die al gauw wordt vrijgelaten. Voorlopig slaapt hij niet meer thuis en in de volgende maanden schrijft hij de hoofdartikelen van *Strijdend Nederland*.

Zijn jongere broer Jaap (1922) werkt en saboteert in het bevolkingsregister in Den Haag, waar kopieën van alle persoonsbewijzen in Nederland worden bewaard. Jaap maakt tekeningen van het gebouw en de omgeving en Wolters medewerkers sturen die als microfiche naar de Nederlandse regering in Londen met het verzoek om het gebouw te bombarderen. Er zijn meer partijen op dit idee gekomen. Zes Mosquito-bommenwerpers vliegen op 11 april 1944 naar Den Haag. Jaap is een van de velen die sterven in de vlammen. Zijn broer Wolter identificeert hem aan zijn sokken. Uiteindelijk moet Wolter onderduiken. Intussen worden de Nederlandsche Binnenlandsche Strijdkrachten (NBS) georganiseerd. De Commandant van Gewest 6 benoemt Wolter als Chef Staf.

Verschillende scouts van de Kamper Zeeverkenners waren actief in de oorlog als hulpverlener (Samuel Perrin), bij het verzet (Henk Brunt, Willem en Gerrit van der Drift, Wolter van der Kamp), als Engelandvaarder (Albert de Boer) of als militair (Johan Wijnsouw, Arie Schurink, Frederic Baron van Boecop, Bernard de Hosson, Jan Willem Wolters). Niet iedereen overleefde de oorlog.

Na de bevrijding wordt hij namens de gereformeerde-vrijgemaakten lid van de Kamper gemeenteraad. Hij emigreert in 1955 met zijn gezin van acht kinderen naar Canada waar hij gaat werken als onderwijzer.

Hij ontvangt het Verzetsherdenkingskruis. Wolter overlijdt op 26 januari 1998 in Canada.

Direct na de oorlog werd de naam van de Kamper Zeeverkenners veranderd in de huidige naam Henk Brunt groep, als eerbetoon aan hun lid Henk Brunt die in de oorlog actief was in het verzet, werd opgepakt en omkwam in een concentratiekamp.

Meer informatie

[Wolter van der Kamp: Stamboom van Schinkel Hageman \(genealogieschinkelhageman.nl\)](http://www.genealogieschinkelhageman.nl)

[Wolter van der Kamp \(1913 - 1998\) - Genealogy \(geni.com\)](http://www.genealogy.com)

[42_kamp.pdf \(kamperalmanak.nl\)](http://www.kamperalmanak.nl)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no. 4, 1940 » 1940-04 - Pag. 29 | Delpher](#)

[De Maasbode » 31 jul 1946 - Art. 6 | Delpher](#)

[Database - Stichting Neerlandisch Verzetsmonument](#)

[Verzetsherdenkingskruis \(geni.com\)](http://www.genealogy.com)

[Ondergrondse Pers 1940-1945 \(geni.com\)](#)

[Walter van der Kamp \(1913-1998\): Windmill Tilter, with class \(geocentricity.com\)](#)

[Gerrit Spanhaak, de pen van Strijdend Nederland - PDF Free Download \(docplayer.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.